

τ ᾱ 2 (ἀντίθ. ἄρχεσθαι). Τελευτῶ/παύω νὰ ὑπάρχω, cease to exist, Παρμενίδης 19.2 οὕτω τοι κατὰ δόξαν ἔφν τάδε καί νυν ἔασι καὶ μετέπειτ' ἀπὸ τοῦδε τ ε λ ε υ τ ῆ σ ο υ σ ι τραφέντα Μέλισσος 2.5-6 εἰ μὲν γὰρ ἐγένετο ... (ἐ τ ε λ ε ὑ τ ῆ σ ε γὰρ ἂν ποτε γενόμενον)· ὅτε δὲ μήτε ἤρξατο μήτε ἐ τ ε λ ε ὑ τ ῆ σ ε ν, αἰεί τε ἦν καὶ αἰεί ἔσται 3. Τελειώνω/ἀπολήγω, end/finish, Διογένης 6. 28-30-43 ἀφ' ἐκατέρας δ' αὐτῶν, ἧ τ ε λ ε υ τ ᾱ, σχίζονται (sc. φλέβες) εἰς τὴν κεφαλὴν πολλαὶ ... τ ε λ ε υ τ ῶ σ ι δὲ παρὰ τὸ οὖς ἐκότεραι ... τείνουσιν εἰς τοὺς νεφροὺς καὶ τ ε λ ε υ τ ῶ σ ι ν εἰς τοὺς ὄρχεις τοῖς ἀνδράσι, ταῖς δὲ γυναιξὶν εἰς τὰς ὑστέρας 4. Τελειώνω/καταλήγω, end in, Δημόκριτος 238 τ ε λ ε υ τ ᾱ γὰρ ἐς κακοδοξίην ... ὁ παρεκτεινόμενος τῷ κρέσσονι.

τελευτή (ἀντίθ. ἀρχή) 1. Τέλος/λήξη, end, Μέλισσος 2.3-5-7 ἀρχὴν οὐκ ἔχει οὐδὲ τ ε λ ε υ τ ῆ ν ... ἄπειρόν ἐστιν ... ἀρχὴν ἂν εἶχεν ... καὶ τ ε λ ε υ τ ῆ ν ... οὐκ ἔχει ἀρχὴν οὐδὲ τ ε λ ε υ τ ῆ ν· οὐ γὰρ αἰεὶ εἶναι ἀνύστατον, ὅτι μὴ πᾶν ἔστι Ἐμπεδοκλῆς 8.2 οὐδέ τις οὐλομένου θανάτου τ ε λ ε υ τ ῆ Ὀκελλος 8 ἡ τριτὴ πρώτη συνέστησεν ἀρχήν, μεσότητά καὶ τ ε λ ε υ τ ῆ ν. Πυθαγόρειοι C 6 (DK I 466, 10) μηδ' ἐσθίειν ὅσα μὴ θέμις, γένεσιν, αὔξησιν, ἀρχήν, τ ε λ ε υ τ ῆ ν 2. Τέλος τοῦ βίου/θάνατος, end of life/death, Δημόκριτος 297.5 φόβοις ταλαιπωροέουσι, ψεύδεα περὶ τοῦ μετὰ τὴν τ ε λ ε υ τ ῆ ν μυθοπλαστέοντες χρόνου.

τέλος 1. Τέλος/τέρμα, end, Ἀλκμαίων 2 τοὺς ἀνθρώπους ... διὰ τοῦτο ἀπόλλυσθαι, ὅτι οὐ δύνανται τὴν ἀρχὴν τῷ τ έ λ ε ι προσάψαι. || εἰς τέλος. Στὸ τέλος, at the end, Ἐμπεδοκλῆς 146.1 εἰς δὲ τ έ λ ο ς μάντεις τε καὶ ὕμνοπόλοι καὶ ἱητροὶ καὶ πρόμοι ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισι πέλονται. Πρβλ. τέρμα. 2. Τέλος/τελευτή, end/conclusion, Μέλισσος 4 ἀρχήν τε καὶ τ έ λ ο ς ἔχον οὐδὲν οὔτε αἰδίων οὔτε ἄπειρόν ἐστιν 3. Ἀποτέλεσμα/ἐκβαση, result/outcome, Δημόκριτος 269 τόλμα προήξιος ἀρχή, τύχη δὲ τ έ λ ε ο ς κυρίη.

τέμνειν (τύπ. τάμνειν). Τέμνω/κόπτω, cut, Ἡράκλειτος 58 οἱ ... ἰατροὶ ... τ έ μ ν ο ν τ ε ς, καίοντες ..., ἐπαιτέονται μηδὲν

ἄξιοι μισθὸν λαμβάνειν. || Δημόκριτος 155 εἰ κῶνος τέμνοιτο παρὰ τὴν βάσιν ἐπιπέδῳ 2. Χαράσσω/ἀνοίγω, carve/open out, Ἐμπεδοκλῆς 100.5 αἰθέρι δ' εὐπορίην διόδοισι τετμήσθαι 3. Ἀπονέμω/ἀποδίδω, bestow/render, Δημόκριτος 263 δίκης καὶ ἀρετῆς μεγίστην μετέχει μοῖραν ὁ [τιμᾶς] ἀξίας τὰς μεγίστας τάμνων.

τενθρηνιώδης. Πολυδιάτρητος, multi-perforated, Δημόκριτος A 155 (DK II 126,29) οἱ δὲ ἄκρω ταῦροι τὸ τενθρηνιώδεις ... ἐπὶ τοῦ βρέγματος οὐκ ἔχοντες.

τέρην. Ἀπαλὸς/μαλακός, soft, Ἐμπεδοκλῆς 100.6-11-22 ἔνθεν ἔπειθ' ὁπότεν μὲν ἀπαῖξῃ τέρεν αἷμα ... εἰς ὕδατος βάπτῃσι τέρεν δέμας ἀργυφέοιο ... ὥς δ' αὐτως τέρεν αἷμα κλαδασόμενον διὰ γνίων.

τέρθρον. Ἀκρο/ἐπιφάνεια, *epi surface*, Ἐμπεδοκλῆς 100.4 καὶ σφιν ἐπὶ στομίῳις πυκναῖς τέτρηται ἄλοξιν ὀνῶν ἔσχατα τέροθα διαμπερές.

τέρμα 1. Τέρμα/ὄριο, *limit/boundary*, Ἡράκλειτος 120 ἡοῦς καὶ ἐσπέρας τέροματα ἢ ἄρκτος καὶ ἀντίον τῆς ἄρκτου οὗρος αἰθρίου Διὸς Ἐμπεδοκλῆς 35.10 οὐ γὰρ ἀμεμφέως τῶν πᾶν ἐξέστηκεν ἐπ' ἔσχατα τέροματα κύκλου 2. Τέρμα/τέλος, *end/terminus*, Δημόκριτος 215 ἀδικίης δὲ δεῖμα ξυμφορῆς τέρομα. Πρβλ. τέλος.

τέρπειν. Τέρπω/εὐχαριστῶ, *delight/gladden*, Δημόκριτος 232 τῶν ἡδέων τὰ σπανιώτατα γινόμενα μάλιστα τέροπει. || **τέρπεσθαι.** Τέρπομαι/χαίρω, *be delighted/be merry*, Δημόκριτος 200 ἀνοήμονες βιοῦσιν οὐ τεροπόμενοι βιοτῇ 201 ἀνοήμονες δηναιότητος ὀρέγονται οὐ τεροπόμενοι δηναιότητι.

τερπνός. Τερπνός/εὐχάριστος, *delightful/pleasant*, Δημόκριτος 211 σωφροσύνη τὰ τεροπνὰ ἀέξει καὶ ἡδονὴν ἐπιμείζονα ποιεῖ.